

COMUNICAT DE PRESĂ

Deși Codul Educației oferă părinților și comunităților mai multe oportunități de participare în viața școlii, ele încă nu sunt valorificate în deplină măsură

CHIȘINĂU, 08/10/2019: Doar 23% din toți părinții sunt consultați de către administrațiile școlare cu privire la nivelul de calificare a cadrelor didactice care le învață copiii, iar circa 51% din toți părinții consideră că propunerile și opiniile exprimate de ei practic nu influențează deciziile pe care le ia conducerea școlii. Acestea sunt cifrele prezentate astăzi în cadrul unui studiu sociologic cu genericul "Participarea părinților și a reprezentanților comunităților în guvernarea învățământului general". Studiul a fost realizat de către Institutul de Politici Publice, în parteneriat cu Centrul de Investigații Sociologice și Marketing „CBS-Research”, cu susținerea financiară a Programului de Sprijinire a Educației al Fundațiilor pentru o Societate Deschisă prin intermediul Fundației Soros-Moldova.

Autorii studiului și-au propus să analizeze nivelul și modalitățile de participare a părinților, comunităților locale și a organizațiilor obștești ale părinților în guvernarea educației în condițiile implementării noilor reglementări de funcționare a instituțiilor de învățământ general.

„Își realizează în volum deplin părinții și comunitățile drepturile oferite de cadrul normativ-juridic în vigoare privind participarea la administrarea școlilor din țara noastră? În ce măsură părinții sunt interesați să participe la educația propriilor copii și în ce măsură instituțiile de învățământ doresc să atragă părinții și comunitățile în viața școlii? Sunt gata cadrele didactice și cele de conducere din școli să accepte participarea părinților și a comunităților în evaluarea și promovarea în carieră a cadrelor didactice și a managerilor școlari, în elaborarea și executarea bugetelor școlare, în dezvoltarea curriculumului la decizia școlii? Sunt pregătiți părinții și reprezentanții comunităților de a participa la luarea unor astfel de decizii? Astfel de decizii au un impact de durată asupra viitoarelor trasee educaționale și profesionale ale copiilor lor. Ce trebuie să facem ca parteneriatele școală-părinți-comunitate să devină funcționale, să pună accentul nu doar pe îmbunătățirea condițiilor fizice din școli, dar și pe schimbarea de esență a conținuturilor și a calității educației?”, a declarat Anatol Gremalschi, unul dintre autorii studiului, expert în politici educaționale de la Institutul de Politici Publice.

O părere destul de bună sau foarte bună despre învățământul din țara noastră o au apr. 71% din părinții intervievați. Totuși, ponderea celor care au o părere proastă sau foarte proastă despre învățământul din Republica Moldova este statistic semnificativă, fiind de 24%. În ansamblu, opiniile respondenților față de situația din învățământul general mai rămân a fi confuze, fapt confirmat și de discrepanța dintre cota celor care speră la studii superioare pentru copiii lor (cca 61%) și cota celor care consideră că diplomele de astăzi nu mai au nicio valoare (cca 34%). De asemenea, este semnificativă și ponderea celor care consideră că învățământul privat este mai bun decât cel de stat (cca 23%).

Participarea părinților la educația propriilor lor copii se axează, în principal, pe promovarea modului sănătos de viață, pe protecția copiilor de informații nocive, pe educarea simțului de disciplină, ponderea respondenților care declară că practică astfel de activități fiind de 86%. Cu

regret, o parte semnificativă dintre părinți nu desfășoară activități cu caracter dezvoltativ cu propriii lor copii, lăsându-le pe seama școlii. Astfel, 21% din respondenți- au declarat că deloc nu citesc cărți cu copiii lor, 23% din respondenți – că nu fac sport împreună cu ei, iar 17% din respondenți – că deloc nu practică activități dezvoltative.

Cel mai des, interacțiunile dintre școală și părinți se reduc la invitarea părinților la ședințe și la frecventarea sau nefrecventarea acestora de către părinți (89% dintre părinți au declarat că au mers la astfel de ședințe). Circa 56% dintre părinți au fost invitați să ajute doar la activitățile de întreținere și îmbunătățire a infrastructurii școlii sau să contribuie cu bani.

În majoritatea cazurilor, administrațiile școlare nu discută cu părinții aspectele referitoare la nivelul de calificare al cadrelor didactice (68%), respectarea de către cadrele didactice a eticii pedagogice (66%), alegerea disciplinelor opționale (49%), modul în care urmează să se cheltuiască banii școlii (48%).

Neatragerea de către școli a părinților în abordarea problemelor importante pentru ei duce la scăderea activismului acestora. Cca 60% din respondenți au declarat că ei niciodată nu au încercat să influențeze în vreun fel deciziile care se iau de către conducerea școlii. Cca 53% din părinții-respondenți consideră că propunerile și opiniile exprimate de ei influențează doar într-o măsură mică sau chiar foarte mică deciziile luate de școală.

În multe cazuri, activitatea reprezentanților comunităților locale în consiliile de administrație ale școlilor are un caracter formal, cele mai acute probleme ale școlii nefiind înaintate de către ei spre examinare de către organele administrației publice locale.

Conform concluziilor studiului sociologic, implementarea noului Cod al Educației a dus la creșterea rolului părinților, comunităților locale și al organizațiilor obștești ale părinților în administrarea instituțiilor de învățământ general, însă oportunitățile oferite de noul cadru normativ-juridic nu sunt încă valorificate în deplină măsură. Școlile mai rămân încă reticente față de eventualele participări ale părinților și comunităților în angajarea, evaluarea, promovarea și stimularea cadrelor didactice și a celor manageriale, în alegerea disciplinelor opționale și a tematicii cercurilor școlare, în combaterea fenomenului plăților informale, în lupta cu corupția în învățământ. Unii părinți nu prea sunt interesați de a participa prin activități concrete în viața școlii, iar administrațiile publice locale pasează problemele școlii organelor administrative de nivel ierarhic mai superior, considerând că școala nu este a comunității, ci a raionului sau a guvernului.

Potrivit lui Anatol Gremalschi, asocierea părinților în organizații obștești ar putea contribui într-o măsură mult mai mare la promovarea intereselor lor legitime și la extinderea participării părinților în guvernarea instituțiilor de învățământ.

Rezultatele studiului sunt reprezentative la nivel național cu o marjă de eroare de $\pm 4,3\%$ și sunt parțial comparabile cu cele ale unui studiu similar, efectuat în 2016 de către Institutul de Marketing, Analiză, Sondaje și Investiții "IMAS INVEST".

Studiul poate fi consultat pe pagina www.ipp.md, la rubrica "Publicații".

Această activitate este realizată în cadrul proiectului „Valorificarea oportunităților de implicare efectivă a părinților, comunităților și a societății civile în guvernarea educației”, implementat de Institutul de Politici Publice cu suportul financiar al Programului de Sprijinire a Educației al Fundațiilor pentru o Societate Deschisă în cadrul Departamentului Buna Guvernare al Fundației Soros-Moldova.